

ת"פ (נתניה) 42474-06-23 - מדינת ישראל נ' חנן חנניה אוחיון

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 42474-06-23 מדינת ישראל נ' אוחיון
ת"פ 35825-08-23; ת"פ 5804-02-24

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות משטרת ישראל

נגד

הנאשם: חנן חנניה אוחיון

בשם המאשימה: עו"ד יורי קורנברג

בשם הנאשם: עו"ד אנה שכטמן

גזר דין

ביום 21.5.24 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בשלושה כתבי אישום מתוקנים, ללא הסכמות עונשיות בין הצדדים. בהתאם לבקשתו הופנה הנאשם לקבלת תסקיר מבחן, אשר התבקש לבחון, בין השאר, אפשרות לשחרורו ממעצר לצורך הליך גמילה ושיקום במסגרת קהילה טיפולית.

כתבי האישום המתוקנים

1. ת"פ 42474-06-23 (להלן: כתב האישום הראשון): הנאשם והמתלוננת גב' רינת חג'אג' גרושים זה מזה, ולהם בת משותפת קטינה. במועד הרלוונטי לאישום זה התגוררה המתלוננת בצוותא עם בן זוגה המתלונן מר יניב עמוס. ביום 13.4.23 שהתה הבת במשמורתו של הנאשם. לבקשת המתלוננת החזירו הנאשם וחבר משפחתו, קטין בן כ-17, את הבת לבית אמה, על מנת שתיערך ליום הלימודים שלמחרת. הבת ביקשה להישאר ללון אצל אביה-הנאשם, אך אמה סירבה, והבת התקשרה לספר על כך לנאשם. בתגובה נכנסו הנאשם והקטין לחצר הבית, והנאשם תפס את הבת בכוח כדי לקחתה עמו.

עמוד 1

משניסיתה המתלוננת להזיז ממנה, דחף אותה הנאשם וזרק לעברה בקבוק שפגע ברגלה. המתלונן ניסה להרחיק את הנאשם מהבת. אז היכה הנאשם בפניו במכת אגרוף, והקטין קפץ על גבו והיכה באגרופים בראשו. בהמשך הצמידו הנאשם והקטין את המתלונן לקיר, היכו בגופו באגרופים, ועזבו את המקום עם הבת. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן המטומות בעפעף עינו ומתחת לעין. בגין אישום זה הורשע הנאשם בביצוע עבירות תקיפת בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוואת, לפי סעיפים 380 ו-29(א) לחוק העונשין.

2. ת"פ 35825-11-23 (להלן: כתב האישום השני): ברקע: ביום 13.4.23 הוצא נגד הנאשם צו הגנה שאסר עליו, בין השאר, להתקרב לאמו ולביתה, ליצור עמה קשר ולהטרידה או לפגוע בפרטיותה בכל דרך שהיא. הצו נמסר לנאשם למחרת. ביום 17.4.23 הוצרך תוקף הצו למשך 3 חודשים, וביום 20.5.23 נמסר פעם נוספת לנאשם. ביום 3.10.23 הוצא נגד הנאשם צו דומה בעניינה של אמו, וביום 4.10.23 הוצרך למשך 3 חודשים.

אישום מס' 1: מספר ימים עובר לתאריך 1.6.23 ועד מועד זה שהה הנאשם בניגוד לצו בבית אמו. ביום 31.5.23 התקשר הנאשם לאמו ופנה אליה בשאלות מטרידות. ביום 2.6.23 הגיע לבית. האם הבחינה בו בסלון ביתה, אמרה לו שהפר את הצו, וביקשה כי יעזוב. הוא בתגובה קילל אותה, יצא מביתה, ניתק את מצלמות האבטחה, חטף מידה את הטלפון שבאמצעותו התקשרה למשטרה, ונמלט מהמקום. מאוחר יותר שב למקום, אותר בידי שוטר ועוכב לתחנת המשטרה. בשעות הצהריים שוחרר בערובה בתנאי הרחקה מבית אמו למשך 15 ימים, ואיסור יצירת קשר עמה למשך 30 ימים. עוד באותו הלילה הגיע לבית כדי לקחת בגדים. בגין אישום זה הורשע בביצוע עבירות הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין; הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

אישום מס' 2: ביום 3.6.23 הגיע הנאשם לבית אחיו מאור, קפץ מעל הגדר ודפק על הדלת. כשמאור פתח את הדלת, היכה אותו הנאשם במכות בפניו ובגופו, בעוד מאור הודף אותו החוצה. הנאשם הפך ארון נעלים שנמצא מחוץ לבית, השליך על מאור זוג אופני ילדים, דחף את מאור, והשליך אבנים על ביתו. בשעות הערב הגיע הנאשם לבית אמו. האם אמרה לו כי עליו לצאת. בשלב זה ערך הנאשם הבדלה, השליך את נר ההבדלה ויצא מהבית. מאוחר יותר עוכב הנאשם לתחנת המשטרה, וביום המחרת שוחרר ממעצר בבית המשפט בתנאים שכללו, בין השאר, הרחקה מכפר יונה ואיסור יצירת קשר עם המתלוננים למשך 30 ימים. בגין אישום זה הורשע הנאשם בביצוע עבירות תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין; הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין; הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

אישום מס' 3: ביום 12.6.23 התקשר הנאשם מספר פעמים לאמו ולמשרדו של אחיו מאור, קילל

אותם וניתק. כמו כן, למשך מספר ימים עובר ליום 12.6.23 שהה הנאשם בבית אמו. ביום 12.6.23 בשעה 22:00 הגיעה האם לביתה, הבחינה כי הנאשם חנה במקום באופן שמפריע לה לחנות, וביקשה כי יזיז את מכוניתו וייצא מביתה. בגין אישום זה הורשע הנאשם בביצוע עבירת הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין.

אישום מס' 4: ביום 30.9.23 נסע הנאשם במכוניתה של אמו להביא דלק מתחנת הדלק, כי הדלק במכוניתו אזל. גיסתו אלכסנדרה אשר שהתה אותה עת בבית אמו, הבחינה בנאשם נכנס בשער הבית כשהוא מחזיק בקבוק שהכיל דלק אותו השאיר בכניסה לבית. הנאשם נכנס פנימה, אז נתגלע ויכוח בינו לבין אמו וגיסתו. בהמשך לכך נטל הנאשם את בקבוק הדלק, והחל לשפוך את תוכנו על קירות הבית, על הרצפה ולכל עבר, כך שהדלק פגע גם בגופה של גיסתו. אמו של הנאשם ביקשה ממנו לחדול ממעשיו, והלה השיב כי אין לו מה להפסיד. בגין אישום זה הורשע בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

אישום מס' 5: ביום 3.10.23 הגיע הנאשם לבית העסק המשפחתי השייך לאמו, פתח את הקופה ונטל ממנה כסף מזומן בסך 600 ₪. גיסתו אלכסנדרה הבחינה במעשיו, תפסה בידו וניסתה למנוע ממנו לקחת את הכסף, אך הנאשם הצליח להתחמק מאחיזתה ונמלט כשהכסף בידיו. ביום 4.10.23 עוכב הנאשם לתחנת המשטרה, ושוחרר בתנאי שאסר עליו ליצור קשר עם אמו למשך 30 ימים. למחרת התקשר אל האם חברו של הנאשם, אחד בשם איציק, כדי לבקש ממנה כסף עבור הנאשם. בהמשך אותו היום הגיע איציק לבית העסק, כדי לבקש מהאם כסף עבור הנאשם, בעוד האחרון ממתין ברחוב סמוך. בגין אישום זה הורשע הנאשם בביצוע עבירות גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין; הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

3. ת"פ 5804-02-24 (להלן: כתב האישום השלישי): ביום 31.1.24 היה הנאשם מעורב בתאונה עם מכוניתו, ועל רקע זה הגיע למוסך שבבעלותו של מר גבריאל ליפשיץ בכפר יונה (להלן: גבריאל). הנאשם החל לנהוג בתוך המוסך באופן פוחז, כשהוא נוסע במהירות לפנים ולאחור. אותה עת הגיעו למקום מר עמית פוגל שנהג במכוניתו, ולצדו ישב חברו מרדמיטרי מיכאל (להלן בהתאמה: עמית, דמיטרי). הנאשם נהג במהירות לאחור, התנגש במכוניתו של גבריאל שנפגעה בכנף, ובמכוניתו של עמית בעוד הוא ודמיטרי ישובים בה, והסב לה נזק בשווי כ-20,000 ₪. עמית יצא ממכוניתו וביקש את פרטיו של הנאשם, אך הלה סירב והחל לצעוק עליו. הנאשם יצא ממכוניתו כשהוא אוחז במברג, ניגש לעמית שעמד בשלב זה מחוץ לרכב, וניסה לדקור אותו במותנו. בשלב זה חזר עמית למכוניתו, ואילו דמיטרי ניגש לנאשם כדי למנוע ממנוע מלתקוף את עמית. בשלב זה הוציא הנאשם מוט ברזל ממכוניתו, פנה בכיוונו של דמיטרי והחל להכותו באמצעות המוט, כך שהלה נפל לארץ. הנאשם המשיך להכות בדמיטרי באמצעות המוט, גם כשקורבנו היה שרוע על הרצפה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו לדמיטרי שטף דם במותנו, שריטה בברכו ושפשופים בברך ובמרפק. בגין אישום זה הורשע הנאשם בביצוע עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין; חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין; ניסיון פציעה כשהעבריינין מזוין, לפי סעיפים 334, 335(א)(1) ו-25 לחוק העונשין; נהיגה בקלות ראש, לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

תסקיר מבחן

4. הנאשם בן 39, גרוש ואב לקטינה. במהלך שנות ילדותו סבל מקשיי קשב וריכוז ומלקויות למידה, אך הצליח להשלים 12 שנות לימוד. הוא שירת בצה"ל בשירות סדיר כשנתיים כמכונאי רכב, ושחרר בעקבות פציעה ברגלו. לאחר שחרורו למד מכונאות רכב ממוחשבת, אך נפצע בתאונת עבודה ונאלץ להפסיק את עבודתו בשל מכאובים מהם סבל. לטענת הנאשם, הוא טופל במשככי כאבים אופיאטיים ובקנביס רפואי. בשנים האחרונות עבד הנאשם בעסק משפחתי של ציוד לבריכות שחייה. עובר למעצרו התגורר לדבריו בבית אמו ועבר כעוזר לקבלן בניין, אם כי בסמוך למועד המעצר הפסיק לעבוד בשל התדרדרות בתפקודו על רקע התמכרותו לסמים. לדברי הנאשם, הוא החל לעשן קנביס בתקופת לימודיו בתיכון. לטענתו, בשל הכאבים מהם הוא סובל כתוצאה מפציעותיו, הוא משתמש בסמים מסוגים שונים: אקסטזי, "טריפים" וקוקאין. השימוש גבר לפני כחמש שנים, על רקע פטירת אביו. את הסמים מימן משכרו, וכשהעמיקה התמכרותו, פנה לעבודה מתגמלת בבניין. לדברי הנאשם, מאז מעצרו איננו נוטל סמים כלשהם ואף לא משככי כאבים, למעט אופטלגין, בשל רצונו להתנקות מסמים.

הנאשם סיפר כי אמו סירבה להשלים עם התמכרותו לסמים, והרחיקה אותו מביתה. לטענתו, השימוש בסמים גרם לו לקשיים בוויסות תגובותיו, ועל רקע זה הסביר את הפגיעה בגרושתו ובבן זוגה, שהתערב לשיטתו בוויכוח בין השניים. באופן דומה תירץ את הפרת צווי ההרחקה שהוטלו עליו, וכך גם את מעשה האיומים כלפי גיסתו, כשלטענתו לא התכוון לפגוע בה. הנאשם תירץ כי באותה העת לא היה מסוגל לשקול את משמעות מעשיו. אשר לאירוע האלימות במוסך, קצין המבחן התרשם כי הנאשם נוטה לייחס את התאונה לתנאים ולצפיפות במקום ולא לנהיגתו תחת השפעת חומרים ממכרים. הנאשם טען כי חש מאוים ולכן הגיב באלימות, ולדבריו הוא נבוכ כיום ממעשיו. קצין המבחן שוחח עם גרושתו של הנאשם, אשר סיפרה כי כשהוא נקי מסמים, התנהגותו חיובית והוא מתפקד כאב לבתם.

קצין המבחן התרשם מהתגמשות ביכולתו של הנאשם לקבל אחריות על מעשיו ובחירותיו, ומגילוי אמפתיה לקורבנותיו. הנאשם ביקש לחדול משימוש בחומרים ממכרים, שינוי בו החל לדבריו כשהשתלב בפרויקט גמילה במסגרת מעצרו לפני כמחצית השנה. הוא תיאר את השתתפותו בקבוצות טיפוליות, והחל להכיר בגבולות ולווסת את התנהגותו. הנאשם ביקש להשתחרר ממעצרו כדי להשתלב בקהילה טיפולית בתנאי פנימייה לתקופה ממושכת. לדבריו, ככל שלא שבקשתו לא תאושר, ימשיך בטיפול במסגרת שב"ס. ממידע שהתקבל מגורמי הטיפול בבית המעצר, עולה כי הנאשם נקלט בבית המעצר בחודש ינואר 2024, ובחודש אפריל שולב בתוכנית "צעד ראשון", כהכנה לטיפול בהתמכרויות. התנהגותו של הנאשם תוארה כתקינה, ובדיקות שתן שנתן העידו על ניקיונו מסמים. הוא משתתף בפעילויות באופן קבוע, משתף בתחושותיו, מיישם תובנות שהפיק בטיפול ותורם לדינמיקה הקבוצתית.

קצין המבחן התרשם כי הנאשם עודנו מתקשה לזהות קשיים בהתנהלותו, להכיר בגבולות ולרסן את דחפיו התוקפניים, בפרט כשצרכיו אינם נענים. הוא נוטה למקד את הפחתת הסיכון במצבו בגמילה

בלבד, בעוד שיידרש טיפול בדפוסיו העברייניים שאינם בהכרח קשורים בהתמכרות לסמים. כן עמד על כך שלאורך השנים כשל הנאשם בניסיונותיו להיגמל, הגם שהשתלב באשפוזית, בקהילת "רטורנו" וקיבל תחליף סם. הוא לא הצליח לשמר את הישגיו, עזב את המסגרות, ושב לשימוש פעיל בסמים ולביצוע עבירות. לחובתו שש הרשעות בעבירות מגוונות, בגין נדון פעמיים לעונשי מאסר בפועל כמו גם לצו מבחן (בשנת 2009), אז התרשם שירות המבחן ממוטיבציה חיצונית בלבד ומקושי לקדם את הנאשם. להערכתו של קצין המבחן, הנאשם מצוי "בראשיתו של מהלך שיקומי, ככל הנראה שונה מבעבר, בהסתמך על העייפות שמבטא, בכלל זה על רקע גילו וחלוף השנים". בצד זאת, על רקע השלב הראשוני בו הוא מצוי, בהיעדר חלופת גיבוי מתאימה מחוץ למשפחתו, שלא נמצאה מתאימה, ולאור הצורך של הנאשם בגבולות הקיימים בשלב זה אך ורק בתוך מסגרת בית הסוהר, סיכויו של הנאשם להשלים מהלך גמילה משמעותי שיחזיק מעמד לאורך זמן, גבוהים יותר ככל שיתמיד במסגרת בה הוא נתון עתה. קצין המבחן העריך כי הפרוגנוזה להשלמת הליך טיפולי בקהילה מחוץ לבית הסוהר, איננה גבוהה - הן בשל כך שהמסגרת אינה סגורה וניתן לעזובה באופן חד-צדדי, והן בשל מורכבות האתגרים הרגשיים והצורך ביכולת ויסות גבוהה ובמוטיבציה עמוקה להתמודדות ממושכת.

משכך המליץ קצין המבחן לאפשר לנאשם להמשיך בטיפול בין כותלי בית המאסר, תוך התחשבות במאמציו להיגמל.

טיעוני הצדדים

5. בדיון מיום 10.9.24 הלינה ב"כ הנאשם על חוות דעתו של קצין המבחן, שלא מצא את הנאשם מתאים לטיפול בקהילה טיפולית מחוץ לכותלי בית הסוהר. כן ביקשה לדחות את הדיון כדי להיערך להשמעת טיעונים לעונש. בהחלטה שניתנה בתום הדיון נקבע כי קצין המבחן ביצע עבודה יסודית ומנומקת, ולא נמצא טעם מבורר לחרוג מהמלצתו השלילית באשר לאפשרות הפנייתו של הנאשם לטיפול בקהילה. ישיבת הטיעונים לעונש נדחתה לבקשתה של ב"כ הנאשם.

6. בדיון מיום 1.10.24 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. בפתח הדיון העידה אמו של הנאשם. לדבריה, בעקבות הטיפול בבית הסוהר, הנאשם השתנה, והחל להכיר בכך שאת הגמילה הוא צריך קודם כל עבור עצמו. האם אישה חולה, מחליפה את בנה (הנאשם) בטיפול בביתו, וביקשה לסייע לה ולנאשם ככל הניתן.

ב"כ המאשימה סקר את האישומים, הפנה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקש לקבוע מתחמי עונש נפרדים לכל אחד מכתבי האישום. לכתב האישום הראשון - בין 8-18 חודשי מאסר בפועל; לכתב האישום השני - בין 12-24 חודשי מאסר בפועל; לכתב האישום השלישי - בין 15-36 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הגיש את גיליונות הרישום הפלילי והתעבורתי של הנאשם (עת/1, עת/2), התייחס לתוכנו של תסקיר המבחן, וביקש לגזור על הנאשם עונשי מאסר בגין כל אחד מכתבי האישום, לעונש מצטבר שלא יפחת מ-42 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופות מעצרו, מאסר על-תנאי, קנס,

פיצויים למתלוננים בכתבי האישום הראשון והשלישי, ופסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל-תנאי.

ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע כי מעשיו של הנאשם - כולם נובעים מהתמכרותו רבת השנים לסמים. היא עמדה על התיקונים המהותיים שבוצעו בכתבי האישום, אשר שניים מהם הוגשו בהליך רגיל, קרי מבלי שהנאשם נתון בתנאים מגבילים. ב"כ הנאשם פירטה את התהליך הטיפולי בו השתלב הנאשם מאז מעצרו, וביקשה לקבוע כי הנאשם מתאים לשיקום בקהילה טיפולית, שתיתן מענה טוב יותר לצרכיו, מזה שהוא זוכה לו בין כתלי בית הסוהר. היא הפנתה להתרשמותו של קצין המבחן, ולשינוי בנסיבותיו של הנאשם למול תהליך שיקומי קודם שכשל, לפני שנים רבות. ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע כי התהליך הטיפולי בו החל הנאשם מצדיק חריגה לקולה ממתחם העונש משיקולי שיקום. אמנם, הוא טרם השתקם בפועל, אך יש סיכוי ממשי לשיקומו. היא הפנתה לפסיקה, וביקשה לקבוע מתחם עונשי שתחתיתו במספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות בגין כתב האישום השלישי, ובגין כתבי האישום האחרים מתחם כולל שתחילתו במאסר צופה פני עתיד. הרשעותיו הקודמות של הנאשם רחוקות מאוד, ובשקלול הנתונים ביקשה לגזור עליו עונש מידתי, מתחת לתחתית המתחמים, כזה שיאפשר לו לסיים את ההליך השיקומי ולהשתלב בהמשך בתוכנית שיקום בקהילה במסגרת הרשות לשיקום האסיר. כן ביקשה להימנע מלחייב את הנאשם בסנקציות כספיות, בשל חסרון כיס.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו. לדבריו, החל בטיפול במסגרת בית המעצר, הוא מקבל אחריות על מעשיו, ומשמש כבעל תפקיד בהליך הטיפולי. "היום אני מסתכל אחרת גם על החיים שלי וגם על כל הסיטואציה שקורית. חשוב לי להציל את החיים שלי, מהמקום שהתחלתי להשתמש בסמים, זה מה שהיה מנחם אותי, היום אני כבר לא רוצה להגיע לזה. היום אני יודע לשים לב יותר למציאות ולקדם את עצמי בדברים טובים".

דין

7. בקשתו של ב"כ המאשימה לקבוע מתחמי עונש נפרדים לכל אחד מכתבי האישום, ראויה ומתיישבת עם ההבדלים בין האירועים והנסיבות, העבירות המגוונות שביצע הנאשם, וזהותם השונה של הקורבנות. אוסיף, כי ניתן היה לקבוע מתחמים נפרדים לחלק מהאישומים בכתב האישום השני, אך לא אחרוג מבקשת המאשימה בעניין זה, לבטח כשהיא מוסכמת על שני הצדדים. ממילא, בקביעת מתחמי הענישה על בית המשפט להתחשב בכל אחד מהאירועים הכלולים בהם.

8. קביעת מתחם - כתב האישום הראשון: הנאשם נקט אלימות על רקע של מה בכך. תקיפתה של הגרושה מצויה אמנם ברף נמוך (השליך לעברה בקבוק שפגע ברגלה), ללא גרימת נזק, ואף פוטנציאל הפגיעה נמוך, אלא שמעשי האלימות כלפי המתלונן (בן זוגה של הגרושה) חמורים במידה ניכרת. הנאשם תקף אותו בצוותא עם אחר; השניים הסבו לו חבלות של ממש; ופוטנציאל הנזק רב - מהלומות בראשו של הקורבן. אילו הסתכם האירוע בתקיפת בת הזוג לשעבר, ראוי היה לקבוע מתחם עונשי שתחתיתו במאסר צופה פני עתיד. ברם, בהתחשב במכלול מעשיו של הנאשם, אני קובע את

מתחם העונש בין מספר חודשי מאסר לבין שנת מאסר בפועל.

למדיניות הענישה (בכפוף להבדלים הקשורים בנסיבות ביצוע העבירות) ראו פסקי הדין שלהלן:

רע"פ 7645/20 שלמה כהן נ' מדינת ישראל (18.11.20). המבקש הורשע על פי הודאתו בתקיפה גורמת חבלה של ממש ואיומים. במהלך נסיעה באוטובוס, תקף את המתלונן שביקש ממנו להנמיך את קולו, בכך שבעט בו, דחף אותו, חנק אותו והיכה בפניו, וכן איים עליו כי "יאנוס" אותו. המתלונן סבל מדימום ונפיחות בפניו, חבלות יבשות ופצע בחלקה הפנימי של השפה. בית משפט השלום קבע מתחם בין עונש מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר. לאור עברו הפלילי המכביד של המבקש, ומנגד תהליך שיקומי שעבר בבית הסוהר, גזר את עונשו ל-7 חודשי מאסר בפועל ויום אחד, הפעיל מאסרים מותנים בחופף ובמצטבר, כך שנדון לשנת מאסר בפועל ויום אחד. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, העמיד את העונש על 15 חודשי מאסר בפועל, והפעיל מאסרים מותנים במצטבר, כך שסך הכל נדון ל-27 חודשי מאסר בפועל. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 8388/19 עומר שלאעטה נ' מדינת ישראל (18.12.2019). סכסוך בין משתמשים בדרך, אשר במסגרתו תקף המבקש את המתלונן, שעה שאשתו וילדיו מצויים גם הם ברכב. המבקש הכה את הקורבן במכות אגרופ, דחף אותו, הפילו ארצה ובעט בו. הוא הורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, נהיגה בזמן פסילה ועבירות תעבורה נלוות. בבית משפט השלום נקבע מתחם עונש בין 12-6 חודשי מאסר בפועל, והמבקש נדון למאסר בפועל למשך 8 חודשים בפועל עליו הצטבר עונש מאסר מותנה שהופעל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, לאחר שנמצא כי העונש "מקל מאד", ובקשת הרשות לערער נדחתה, כשאף בית המשפט העליון מצא לקבוע כי בית משפט השלום הקל עד מאוד עם המבקש.

רע"פ 5662/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2.8.18). המבקש הורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים ונהיגה בזמן פסילה, לאחר שתקף את המתלונן (עובר בדרך) בשלושה אגרופים בפניו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בגין עבירות האלימות בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, ובגין הנהיגה בפסילה בין מספר חודשי מאסר לשנת מאסר, וגזר את עונשו של המבקש לשמונה חודשי מאסר בפועל בגין עבירות האלימות וארבעה חודשים נוספים במצטבר בגין הנהיגה בזמן פסילה. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם הבקשה לרשות ערעור, ובמילותיו של בית המשפט העליון: "אדרבה - חסד עשה עימו בית משפט השלום אשר גזר עליו עונש מקל ביחס לעבירות שביצע. התופעה המתפשטת כנגד רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה".

9. קביעת מתחם - כתב האישום השני: המדובר בהצטברות של חמישה אישומים נפרדים, בארבעה

מהם הפר הנאשם שוב ושוב צווים שהוטלו עליו, בין אם בידי בית המשפט, ובין אם בידי קצין מוסמך. כן ביצע הנאשם עבירות תקיפה (אישום מס' 2), איומים (אישום מס' 4) וגניבה (אישום מס' 5). הנאשם גילה על עצמו בהתנהגותו כי מורא הדין - ממנו והלאה; צווים והחלטות שניתנו בעניינו - כקליפת השום בעיניו. הוא לא היסס לפגוע שוב ושוב באמו, שאל ביתה נכנס פעם אחר פעם הגם שהדבר נאסר עליו: כשהזירה אותו מפני הפרת הצו - קילל את אמו, ניתק את מצלמות האבטחה בביתה וחטף מידיה את הטלפון שבאמצעותו התקשרה למשטרה (אישום מס' 1); הוא נכנס אל ביתה וערך הבדלה, וכשאמו ביקשה ממנו לצאת, השליך את הנר מידו (אישום מס' 2); הוא הגיע לביתה וחנה באופן שחוסם את אמו מלחנות את מכוניתה (אישום מס' 3); הוא נכנס בניגוד לדין לבית העסק של אמו, וגנב משם כסף, ולאחר ששוחרר בתנאים שלח אחר כדי לבקש כספים מאמו (אישום מס' 5). הנאשם תקף את אחיו מבלי שהלה אפילו התגרה בו - כשהיכה את האח בפתח ביתו במכות בפניו ובגופו, השליך עליו זוג אופניים וזרק אבנים על ביתו. מבלי להקל ראש בחומרת העבירות - דומה שהעבירה החמורה ביותר, ובעלת פוטנציאל הנזק הגבוה ביותר, היא דווקא עבירת האיומים (אישום מס' 4): הנאשם נכנס לבית אמו בו שהו אותה עת גיסתו ואמו. הנאשם החל לשפוך דלק לכל עבר - על קירות הבית, על הרצפה, וחלק מהנוזל הדליק והמסוכן פגע אף בגופה של גיסתו. כשהתבקש לחדול ממעשיו, השיב הנאשם כי אין לו מה להפסיד. במעשיו העמיד הנאשם את גיסתו ואמו בסכנת חיים, וניתן אך לדמיון את תחושות האימה שלבטח חוו.

כאמור, בהתאם לבקשת הצדדים, ייקבע מתחם עונש אחד לכל האישומים בכתב האישום השני. הצטברות האירועים וחומרתם, התעלמותו הגורפת של הנאשם מצווים שהוטלו עליו, עזות המצח בה פעל, שקיבלה ביטוי מובהק באישום מס' 5, ופוטנציאל הפגיעה בעבירות התקיפה והאיומים (מבלי להתעלם מכך שלא הסב נזק פיזי לקורבנותיו) - אלו מצדיקים קביעת מתחם ענישה כולל בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, בתואם לעתירתה של המאשימה.

למדיניות הענישה בעבירות רלוונטיות (בכפוף להבדלים בנסיבות), ראו פסקי הדין שלהלן:

רע"פ 2099/21 פלוני נ' מדינת ישראל (25.4.21). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בהפרת צו שיפוטי שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין. בניגוד להחלטת בית המשפט שהורה על שחרורו ממעצר בתנאים מגבילים שכללו, בין השאר, הרחקה מהמתלוננת (פרודתו ואם ילדיו) ואיסור יצירת קשר, הגיע המבקש ל"מקלט לנשים מוכות" בו שהתה, עלה בצוותא עם אחר על גג סמוך, וקרא לילדיו. בית משפט השלום גזר על המבקש מאסר בפועל למשך 21 ימים ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, והעמיד את עונשו של המבקש על 9 חודשי מאסר בפועל. הבקשה לרשות ערעור נדחתה, כשנקבע כי מלבד החרדה והאימה שיצר המבקש אצל המתלוננת, הרי שיש במעשיו משום התרסה כנגד רשויות החוק וזלזול בהחלטות בית המשפט, שהקל עמו שוב ושוב עת הורה על חלופות מעצר רבות בעניינו.

רע"פ 1940/16 פולק נ' מדינת ישראל (14.3.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בארבעה

אישומים בריבוי עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק, פגיעה בפרטיות והפרת הוראה חוקית. מדובר במי שנהג להכיר נשים בבית קפה כשהציג עצמו ככזב כבעל רקע בטחוני, ולאחר שהללו החליטו להפסיק את הקשר עמו, החל להטרידן. בית משפט השלום גזר על המבקש עונש מאסר בפועל למשך 14 חודשים והפעיל עונשי מאסר מותנים בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל, כך שסך הכל נדון המבקש למאסר בפועל למשך 24 חודשים ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, לאחר שנקבע כי העונש שהוטל עליו נוטה עמו חסד. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1738/15 שוקרי נ' מדינת ישראל (11.3.15). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בשתי עבירות איומים ובעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, בכך שבמשך 5 ימים שלח למתלוננת עשרות מסרונים שהכילו תוכן מאיים ומטריד, ופעם אחת הגיע לביתה ואיים עליה. מתחם העונש הועמד בבית משפט השלום בין 3-9 חודשי מאסר, והמבקש נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל, עליהם הופעל מאסר על תנאי בחופף ובמצטבר, כך שסך הכל נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם הבקשה לרשות ערעור.

10. קביעת מתחם - כתב האישום השלישי: עסקינן באירוע פרוע, מסוכן, שאך בנס הסתיים ללא פגיעה פיזית קשה בקורבנותיו של הנאשם - דמיטרי ועמית. האירוע החל עת הנאשם השתולל במכוניתו בנהיגה פוזזת ומסוכנת בתוך מבנה - מוסך, תוך הסבת סיכון לגופם של הנוכחים ולרכושם. הסיכון התממש, גם אם לא בעוצמה מרבית, כשהנאשם התנגש במכונית בה ישבו עמית ודמיטרי, והסב לרכב נזק בשווי כ-20,000 ₪. בדרכו פגע הנאשם גם במכוניתו של בעל המוסך. למרבה הפליאה, במקום לפנות לנוכחים בהרכנת ראש, לבקש את סליחתם, ולברר האם מי מהם נפגע ונזקק לטיפול רפואי, בחר הנאשם לתקוף אותם, והכביר את חומרת מעשיו כשפעל באמצעות כלי משחית. הוא ניסה לדקור את עמית במברג, וכשהדבר לא צלח בידו, בין השאר בזכות התערבותו של דמיטרי, החל הנאשם לתקוף את דמיטרי במוט ברזל, באמצעותו היכה בו מספר פעמים, גם לאחר שהלה נפל לארץ.

שוב ושוב נאלצים בתי המשפט להתריע מפני סכנותיהן של עבירות האלימות בכלל, ואלו המבוצעות תוך שימוש בכלי משחית בפרט. ראו, מבין רבים, ע"פ 3867/23 מדינת ישראל נ' שנקור (11.7.23), פסקה 9:

"במקרים רבים עמד בית המשפט על החומרה היתרה שיש בעבירות אלימות חמורות המבוצעות באמצעות סכין, באשר המרחק התוצאתי בגדרן בין גרימת חבלה חמורה לבין גרימת תוצאה קטלנית הוא לעיתים קרובות עניין של מזל או ביש-מזל בלבד. על רקע זאת, הכירה הפסיקה בצורך להיאבק בסוג זה של עבירות באמצעות ענישה תקיפה ומרתיעה..."

ראו גם: רע"פ 4121/22 סנדוקה נ' מדינת ישראל (21.6.22), פסקה 8; ע"פ 5449/18 זזן נ' מדינת

ישראל (23.6.19), פסקה 9.

כתב האישום תוקן לקולה, והנאשם נותן את הדין בהתאם. משכך, בקביעת מתחם העונש התחשבת בכך שעבירת הנהיגה בה הורשע הנאשם - נהיגה בקלות ראש בהתאם לתקנות התעבורה (ולא עבירה חמורה במידה ניכרת שיוחסה לו קודם לכן). בצד זאת, מכלול מעשיו של הנאשם בכתב האישום, מגלה אירוע מפחיד, מסוכן, ובעל פוטנציאל נזק גבוה מאוד. הנאשם ניסה לדקור קורבן אחד במותנו באמצעות מברג, ואת קורבנו האחר תקף מספר פעמים באמצעות מוט ברזל, גם כשזה נמצא מוטל חסר אונים על הארץ. האירוע - שהיה כל כולו ביוזמתו של הנאשם, התמשך עוד ועוד, ואף הסלים חרף הזדמנויות שהיו לנאשם להפסיקו. תחילתו של האירוע - בנהיגה פרועה; המשכו - בניסיון לפגוע בקורבנו (עמית) באמצעות סכין; וסופו - במהלומות חוזרות ונשנות בקורבן נוסף (דמיטרי) באמצעות מוט ברזל. נקל לשער את תחושות הפחד שלבטח אחזו בקורבנותיו של הנאשם, אנשים תמימים שהגיעו למוסך כדי לטפל ברכבם, אשר מצאו עצמם על לא עוול בכפם במוקד התרחשות אלימה שסיכנה את בריאותם, רכושם ואפילו את חייהם. השימוש שביצע הנאשם בכלי תקיפה שונים, בעודו חדור מטרה לפגוע בקורבנותיו, מצדיק קביעת מתחם עונש מחמיר, שיהלום את מעשיו הקשים של הנאשם, ואת פוטנציאל הנזק הגלום בהם. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי, ובמדיניות הענישה כפי שתובא להלן, אני קובע את מתחם העונש בגין אישום זה בין 15-36 חודשי מאסר בפועל, בתואם לעתירתה של המאשימה.

למדיניות הענישה (בכפוף להבדלים בנסיבות) ראו פסקי הדין שלהלן:

רע"פ 3653/23 הגר נ' מדינת ישראל (28.6.23). המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות פציעה ותקיפת שוטר. המבקש סירב להזדהות בפני שוטר, סירב לעיכובו, והתנגד למעצרו. הוא דחף את השוטר מספר פעמים, ובעת שהוכנס לניידת השתולל, נשך את השוטר בלחיו, ושרט אותו בלחי ובאף, באופן שגרם לו לדמם מפניו ולהידרש לטיפול רפואי בבי"ח ולטיפול באנטיביוטיקה. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, ובהתחשב בשיקולים שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה, גזר על המבקש 22 חודשי מאסר בפועל, עליהם הפעיל במצטבר מאסר על-תנאי בן 5 חודשים, ועונשים נלווים. ערעור המבקש על הכרעת הדין נדחה, וערעורו על גזר הדין התקבל באופן חלקי, כך שעונש המאסר בפועל קוצר בשלושה חודשים. בקשת רשות ערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון הדגיש את הצורך להטיל ענישה נוקשה נגד עברייני אלימות.

רע"פ 6817/22 פריג' נ' מדינת ישראל (18.10.22). המבקש הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין ופציעה כשהעברין מזוין. על רקע סכסוך חניה מתמשך בין הנאשם למתלונן, חסם המתלונן את מכוניתו של המבקש. בנו של המבקש ניגש לחלון הרכב של המתלונן על מנת להחזיק אותו פתוח. בזמן זה נטל המבקש סכין בעלת להב באורך 17 ס"מ, התקרב למתלונן ודקר אותו בכף ידו דרך חלון הרכב. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן חבלות וחתכים בכף ידו שהצריכו תפרים. בית משפט השלום (הח"מ) קבע את מתחם העונש בין 10-24 חודשי מאסר בפועל,

וגזר על המבקש שנת מאסר בפועל. ערעור המבקש נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

רע"פ 2335/21 פלוני נ' מדינת ישראל (11.4.21). המבקשת הורשעה בהתאם להודאתה (בשלב מתקדם של המשפט, לאחר שנשמעה עדותה של המתלוננת - כלתה) בכתב אישום מתוקן בעבירות איומים ופציעה בנסיבות מחמירות, בכך שאימה על המתלוננת ברצח, לאחר שהאחרונה הוכתה על ידי בנה של המבקשת וביקשה את עזרתה. המבקשת אחזה בחולצתה של המתלוננת ושרטה בסכין בפניה ובבית החזה. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש בין 8-20 חודשי מאסר, עמד על מידת המסוכנות הגבוהה שנשקפת ממנה לפי הערכת שירות המבחן, ודחה את המלצתו להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות. על המבקשת נגזרו שנת מאסר בפועל בצד מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת. ערעורה לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשתה לרשות ערעור.

ע"פ (מרכז-לוד) 29248-08-22 אלבאז נ' מדינת ישראל (19.12.22). המערער הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות פציעה כשהעברין מזוין ואיומים. ברקע למעשים - סכסוך אזרחי בין המתלונן שהוא עורך דין, לבין המערער שהוא שייח' קהילה בעיר לוד. על רקע ויכוח בין השניים איים המערער על המתלונן וסטר בפניו. המתלונן ביקש לתעד את המערער והתרחק ממנו. בתגובה נטל המערער אבן גדולה, הטיח אותה בחוזקה בפניו של המתלונן, ובידו השנייה סטר בפניו פעם נוספת. המתלונן החל להימלט מהמקום בעוד המערער רודף אחריו, ואף השליך לעברו אבן שפגעה ברגלו. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן דימום חזק באפו ובחלל הפה, כאבי ראש, בחילות והקאות, המטומה תת-עורית בראשו, חתכים באפו וצללקת בשני אזורי הפציעה. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המערער על הכרעת הדין, אימץ את מתחם העונש שנקבע בבית משפט השלום, וקיצר קמעה מעונש המאסר בפועל, שהועמד על 16 חודשים, תוך התחשבות בגילו המבוגר של המערער, היעדר הרשעות קודמות, היותו אב לשבעה ילדים בהם שני קטינים, ותרומתו רבת השנים לקהילה כפי שתוארה על ידי עדי האופי.

11. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, זקפתי לטובתו של הנאשם את הודייתו בביצוע העבירות בשלושה כתבי אישום שתוקנו לקולה, וכפועל יוצא מכך - קבלת אחריות, הבעת חרטה, מניעת הצורך בשמיעת עדויות רבות (כ-30 עדים רשומים במצטבר), וחסכון בזמן שיפוטי ובזמנה של המאשימה. עוד לטובתו של הנאשם - שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, מסוגלותו להכיר בפניו באחריותו למעשיו, וגילוי אמפתיה לקורבנותיו. אמנם, הנאשם עדיין מתקשה לזהות קשיים בהתנהלותו, ונוטה למקד את הפחתת הסיכון הנשקף ממנו בהתמכרותו בלבד, אך גם הליך טיפולי ראשוני ראוי בהכרה. הנאשם השתלב בתוכנית לטיפול בהתמכרויות בין כותלי בית הסוהר, משתתף בפעילויות באופן קבוע, ובדיקות שתן שנתן העידו על ניקיונו מסמים. הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמדות עליו כי העולם העברייני אינו זר לו, וכך אף טעמו של בית האסורים. בצד זאת, מעולם לא הורשע בביצוע עבירות אלימות או הפרת הוראה חוקית, ומרבית הרשעותיו הקודמות רחוקות בזמן (ביום 19.7.22 נדון למאסר על-תנאי ועונשים נלווים בגין הטרדה באמצעות מתקן בזק; ביום 24.11.15 נדון למאסר בפועל בן 7 חודשים ועונשים נלווים בגין סחר בסמים; ביום 1.3.12 נדון למאסר בפועל בן 6 חודשים

בגין קשירת קשר לפשע; ביום 1.11.11 נדון למאסר על-תנאי וקנס בגין החזקת סמים לצריכה עצמית; ביום 7.3.11 נדון למאסר על-תנאי, קנס ופיצויים בגין מתן אמצעים לביצוע פשע; ביום 14.6.09 נדון למאסר בפועל בן חודשיים, צו מבחן לשנה ועונשים נלווים בגין קבלת רכב או חלקי רכב גנובים, נהיגה בקלות ראש וקשירת קשר לפשע).

ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע כי הנאשם מתאים להליך שיקומי בקהילה טיפולית מחוץ לכותלי בית הסוהר. לחלופין, ביקשה להתחשב בהליך הטיפול בו החל הנאשם בין כותלי בית הסוהר, ככזה שמצדיק לחרוג לקולה ממתחם העונש, לנוכח הסיכויים לשיקומו של הנאשם. חלקה הראשון של הבקשה - דינה להידחות, ודי אם אפנה בהקשר זה להחלטתי בדיון מיום 10.9.24. שירות המבחן הגיש תסקיר יסודי ומעמיק, בסיומו העריך כי אף בהתעלם מהיעדרה של חלופת גיבוי מתאימה, ממילא הנאשם זקוק בשלב זה לגבולות המתקיימים אך ורק במסגרת שהייתו בין כותלי בית האסורים. עוד העריך, כי הפרוגנוזה להצלחת ההליך הטיפולי בו החל הנאשם, מתקיימת כל עוד יתמיד בטיפול בתוך בית הסוהר. בהתאמה, העריך קצין המבחן כי הסיכויים להשלמת הטיפול בהצלחה בקהילה מחוץ לכותלי בית הסוהר - אינם גבוהים. התרשמותו של קצין המבחן נומקה כהלכה ומקובלת עליו, ולא ראיתי עילה לחרוג ממנה.

אשר לבקשתה של ההגנה לחרוג לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום - התלבטתי. מן העבר האחד - השתלבות בהליך טיפולי-שיקומי, היא כשלעצמה איננה מספקת לצורך חריגה לקולה מן המתחם: "ציון, כי שיקול השיקום, על אף חשיבותו, איננו חזות הכל, ואין הוא בא להחליף שיקולי ענישה אחרים, כמו עקרון ההלימה ושיקולי הרתעה. לפיכך, אף הערכה כי קיים סיכוי שהנאשם ישתקם אינה מחייבת בהכרח את המסקנה כי יש לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם..." (רע"פ 3842/21 גודייב נ' מדינת ישראל (3.6.21)). מן העבר האחר, בהתחשב בפרק הזמן בו משולב הנאשם בהליך טיפולי בין כותלי בית הסוהר (מאז חודש אפריל), במאמציו להיגמל ובפרוגנוזה החיובית להצלחת ההליך ככל שיימשך במסגרת תקופת המאסר, ראוי ליתן לנאשם אור בקצה המנהרה, ולזכותו בהקלה מידתית מעונש המאסר שראוי להטיל עליו. מבלי להתערב בשיקול דעתו של שב"ס, חזקה כי יבחן את האפשרות להמשיך ולשלב את הנאשם בהליך טיפולי.

אשר למרכיבי העונש האחרים: מובן שיש לחייב את הנאשם לפצות את קורבנותיו, זאת ללא תלות במצבו הכספי, אך תוך התחשבות במאפייני הפיצוי, שנועד להוות משום שיפוי ראשוני בלבד בגין הנזק שנגרם להם. מנגד, בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, אשר נעדר מקורות הכנסה, ובהתחשב בתקופת המאסר שתוטל עליו, אמנע מגזירת קנס כספי. בכל הנוגע לרישיון הנהיגה - האופן הפרוע בו נהג הנאשם ברכב בכתב האישום השלישי, אינו מאפשר לסיים את ההליך מבלי להטיל עליו פסילה בפועל, שלצדה פסילה מותנית לתקופה מידתית.

12. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 26 חודשי מאסר בפועל אשר יימנו מיום מעצרו - 31.1.24, בניכוי תקופת מעצרו

עמוד 12

מיום 15.6.23 עד יום 18.6.23.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות "מסוג פשע".

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות "מסוג עוון" (לרבות אימים), או הפרת הוראה חוקית, או עבירת רכוש.

ג. פיצויים בסך 2,000 ₪ ישולמו למר ניב עמוס (עד תביעה מס' 1 בכתב האישום הראשון); פיצויים בסך 3,000 ₪ ישולמו למר עמית בוזגלו ופיצויים בסך 5,000 ₪ ישולמו למר דמיטרי מיכאל (עדי תביעה מס' 1 ו-3 בכתב האישום השלישי). סה"כ ישלם הנאשם פיצויים בסך 10,000 ₪, אשר ישולמו ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.12.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיידי.

מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הפיצויים כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות: (-) כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il; (-) מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון 073-2055000; (-) במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט.

הפסילה תחל עם שחרורו של הנאשם ממאסר, ותימנה במצטבר לכל פסילה אחרת שטרם סיים לרצות. מוסבר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרישיון, תחל הפסילה במועד שנקבע לעיל, אך לא תימנה כל עוד לא יופקד הרישיון ולכן לא תסתיים.

ה. הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר עבירה של נהיגה בקלות ראש או נהיגה פוחזת או נהיגה בפסילה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ה, 29 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

